

Folket. Det er jo bedømt, og det er der aftemt om, det er dernæst afgivet Betænkning, og jeg kan ikke tænke mig, vi med Nytte kunne komme tilbage til hint Forslag. Men naar det ikke lykkes at komme frem ad hans Vej — og det er ubetinget min Mening — saa vil jeg dog henstille til ærede Medlemmer af den socialdemokratiske Gruppe at overveje, om det ikke var godt, at vi alligevel fik gjort noget paa dette Omraade for de mange Tusinder, som have ventet saa længe — efter min Mening alt for længe derpaa. Lad os da bagefter se, hvem vi saa yderligere kunne komme til at hjælpe, og lad os foreløbig holde os til et saadant Grundlag, som betrygger de tilfældekomne paa samme Tid, som vi have haft en Lovgivning, der forhaabentlig vil have til Følge, at Ulykkestilfældene ikke blive talrigere, end de forinden have været; det er jo de to Formaal, vi paa samme Tid have sat os.

Wulff: Jeg skal paa dette fremrykkede Tidspunkt være meget kort. Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Bramsen) vil jeg kun sige, at jeg i ingen Henseende har følt mig personlig stødt af det, han har udtalt. Naar jeg fremsætter et Forslag, ønsker jeg, at det skal kritiseres, ja ogsaa, at det skal kritiseres skarpt. Det gør jeg selv, og jeg har ingen Grund til at føle mig fornærmet ved en saadan Kritik. Med Hensyn til de Enkeltheder, som have været Genstand for Strid mellem os, særlig Spørgsmaalet om Dødsfaldene og Invaliditetstilfældene, vil jeg henstille til ærede Medlemmer i denne Sal at sammenligne det ærede Medlems to Udtalelser i Fjor — den, jeg citerede, og den, han selv citerede; jeg føler mig da ganske overbevist om, at de ville give mig Ret i, hvad jeg i Dag har sagt. De andre Enkeltheder skal jeg slet ikke tale om, men kun tage det sædvanlige Forbehold, at Taushed ikke betyder, at jeg har følt mig overbevist af det ærede Medlem. Naar jeg ikke gaar ind paa disse Enkeltheder, er det ubelukkende af Hensyn til Tiden, og fordi jeg ved, at jeg nu ikke kan paaregne større Opmærksomhed fra ærede Medlemmers Side. Meget vil der jo ogsaa blive Beslighed til at forhandle om ved Sagens fremtidige Behandling. Jeg vil kun sige, at naar jeg brugte et Udtryk, som jeg selv kaldte stærkt, nemlig „Slavereglement“, saa var der jo ikke dermed — som det ærede Medlem syntes at mene — sigtet til hele hans Forslag, men kun til dets § 11; og med Hensyn til denne Paragraf glæder det mig nu særdeles at kunne notere, hvad jeg maa betragte som et ikke ganske

ubetydeligt Fremskridt, dels at det ærede Medlem nu selv har stillet en Forandring af denne Paragraf i Udsigt, dels at — hvad jeg senere kommer tilbage til — den ærede Minister har taget Afstand fra denne Paragraf. Hertil skal jeg føje den Bemærkning, at der var en enkelt Ting, der interesserede mig i det ærede Medlems sidste Udtalelser, og det er de glædeligt faldende Priser for Ulykkesforsikringen. I Fjor kostede Forsikringen mange Penge, i Forgaars var den ifølge det ærede Medlems Fortolkning af Udvalgets Forslag gaaet ned til 8 à 9 Kr. pr. Forsikring, og nu hørte vi, at Udgiften kun blev 4—5 Kr. for Arbejdsgiveren. Det er efter min Mening en heldig Retning, disse Udgifter, bevæge sig i, og jeg haaber, de ville fortsætte denne nedadgaaende Bevægelse, indtil, de naa det Punkt, som jeg har talt for og foreslaet i disse Dage. — Til den højtærede Minister vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det interesserede mig ganske overordentligt at høre den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Resolutionen fra Fællesrepræsentationsmødet. Jeg haaber her at kunne tale paa Fællesrepræsentationens Vegne, naar jeg siger, at den altid har været den højtærede Minister taknemmelig og i høj Grad har paaskønnet den Dygtighed, Beredvillighed og Smødekommenhed, som den højtærede Minister har vist i alle Forhold, Industri og Haandværk vedrørende. Men just fordi jeg er vis paa, at man vil sætte stor Pris paa den højtærede Ministers anerkendende Udtalelser om Fællesrepræsentationen, maa jeg meget bellige det Resultat, den højtærede Minister kom til med Hensyn til Resolutionens Betydning. Den Slutning, jeg for mit Vedkommende uddrager af den højtærede Ministers Udtalelser, er den, at jeg vil bestræbe mig for, saa vidt jeg formaar, at Fællesrepræsentationens Resolutioner for Fremtiden komme til at foreligge i en mere affilet og overvejet Form, end det nu sker. Som jeg før omtalte, blive de til paa Stedet, under Forhandlingen, og som Følge deraf ofte i en lidt usfuldkommen Form; paa Grund af den knappe Tid, man har til Forhandlingen i et en eller to Dages Møde, hvor der for det meste er en meget lang Dagsorden, maa Ordfyreren i Regelen tilskynde til ikke at tage Ordet, uden det er højt nødvendigt, og derfor stadigt stræbe efter ved Sammenlægning af de foreslaaede Resolutioner at hjerne fra Debatten en Del saadanne Forhandlinger om Formen af en Udtalelse, hvis Indhold ikke giver Anledning til Meningsforstel, som ofte kunne tage megen Tid. Hvad nu de 3 Forslag til Resolutioner angaar, som den højtærede Mini-